

कुमुद

आनुपास्तेषु विज्ञेयः स्मैश्चका वातकोपनाः”।
इति हारीते प्रथमेस्याने ११ अध्यायः॥)

कुमुदवान्धवः, एं, (कुमुदस्य वान्धवः) चन्द्रः । च-
र्पूरः । इत्यमरः । १ । ३ । १३ ।
कुमुदवती, स्त्री, (कुमुदानि सन्यस्यां इति । मतुप-
मस्य वः डोप्) कुमुदती । कुमुदस्मूहः । इत्य-
मरटीकार्यां मरतः ।
कुमुदा, स्त्री, (कुत्सितं मोदते । कु+मुद+कः ।
टाप् च) कुमिका । पाणा इति भाषा । गम्भा-
रीहृष्टः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ।
(अस्याः पर्याया वथा,—
“श्रीपर्णी कामरो भद्रा गम्भारी गोपयमिका ।
कुमुदा च वदा भद्रा कट्पला कृष्णदग्धिका” ।
इति वैद्यकरलमालायाम् ॥) श्वासपर्वदित्यः ।
धातकीदृष्टः । कट्पलः । इति रामनिर्वषणः ।
कुमुदावासः, एं, (कुमुदानां आवासः । कुमुदानि-
आवस्यन्त्र वा । वा + वस् + अधिकरणे वक्त् ।)
कुमुदप्रायदेशः । इति हेमचन्द्रः ।
कुमुदिका, स्त्री, (कौ भूमौ मोदते इति । मुद +
कर्त्तरि गुल् टाप् अत इत्यच्च) कट्पलः ।
इत्यमरः । २ । ४ । ४० । (अस्याः पर्याया
वथा,—
“कट्पलः सोमवल्क्ष्य कैटर्थः कुमिकापि च ।
श्रीपर्णिका कुमुदिका भद्राभद्रवतीति च” ॥)
इति भावप्रकाश्यस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे । गुणा-
चास्य कट्पलशब्दे वक्ता ॥)
कुमुदिनी, स्त्री, (कुमुदानि सन्यस्याम् । कुमुद +
इनः डोप्) कुमुदयुक्तप्रकाशिण्यादिः । कुमुद-
स्मूहः । कुमुदजला । इति भरतः ।
(यथा भवमराशुके । ० ।
“अलिरसौ नक्षिनीवनवक्षमः
कुमुदिनी कुलकेलिकाराशः ।
विधिवशेष विदेशमुपागतः
कुट्टजपुष्परसं बड़ मन्यते” ॥)
तत्पर्यायः । कुमुदती २ । इत्यमरः । १ । १० ।
४६ । उत्पत्तिनो । इति रामनिर्वषणः । होट
सुंदि इति भाषा ।
कुमुदिनीपतिः, एं, (कुमुदिनाः पतिः वक्षमः) ।
चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥
कुमुदी, स्त्री, (कुमुद + स्त्रियां सीध्) कट्पलः ।
इति श्वर्वलादती ।
(अस्या गुणादयः कट्पलशब्दे व्यात्या ॥)
कुमुदेशः, एं, (कुमुदानां ईशः) चन्द्रः । इति श्व-
रलालवती ।
कुमुदती, स्त्री, (कुमुद + “कुमुदगडवेतसेभ्यो भ्रुतुप्”)
४ । २ । ४० । इति भ्रुतुप् “मादृप्रधायाश्च” ।
८ । २ । ६ । इति मस्य वः । उग्रितस्येति डोप् ।
कुमुदिनी । इत्यमरः । १ । १० । ४८ ।
(यथा, मट्टिकार्ये । २ । ६ ।
“प्रभाववाताहतिकन्पिताकृतिः
कुमुदतीरेणुप्रिश्वर्णवियहम् ।
निरास भृङ्गं कुपितेव पद्मिनी

कुमुदः

ग मानिनीशं सहतेऽन्यसङ्गमम्” ।
वस्याः पर्याया वथा,—
“कुमुदती कैरविका तथा कुमुदिनीति च” ।
गुणाचास्या कुमुदिनीशब्दे व्येयाः । इति भावप्रका-
शस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
कुमुदाल्लग्नागामाजस्य वयीवयी व्यसा सा तु
रामवन्नपुलस्य कुशस्य वली ।
वथा, रघुः १७ । ६ ।
“तं लक्षा नागराजस्य कुमुदस्य कुमुदती ।
अन्यगाम् कुमुदानन्दं शशाङ्कमिव कौमुदी” ।
कौमुदीयानां वर्णतानां सप्तनदीयामेका नदी ।
वथा, विष्णुपुराणे २ । ४ । ५५ ।
“गौरी कुमुदती चैव सन्ध्याश्चिर्मनोजवा ।
चान्तिक्यं पुष्टहरीका च सप्तैता वर्षनिश्चिग्ना” ॥)
कुमुदान्, चिर, (कुमुद + “कुमुदगडवेतसेभ्यो” ॥) ४ ।
२ । ४७ । इति भ्रुतुप् मस्य वः । कुमुदवल्लग-
देशः । इत्यमरः । २ । १ । ६ ।
(यथा रघुवंशे ४ । १६ ।
“इंसञ्चेष्वीयु तारासु कुमुदत्सु च वारिषु ।
विभूतयस्तदीयानां पर्यस्ता यशस्मिव” ॥)
कुमोहकः, एं, (कुं एव्यां मोदयति । कु+मुद+
दिव् + गुल्) एव्याधिकारकः । इति विष्णुपुराणे १ ।
कुमोहकः, चिर, (कुमति कुमयति वा । कुपि वेष्टने +
चच् इदिलात् तुम्) वाङ्कुण्ठः । इति जटा-
धरः । कोपा इति भाषा ।
कुमा, स्त्री, (कुवि वेष्टने + चच् टाप् च) सुग-
हानादतिः । अस्पृश्यादिदर्शनवाराघाय वेष्टनम् ।
इत्यमरः । २ । ० । १८ । (यथा तैतिरीयसंहि-
तायाम् । “तमिनुदीचीनकुमां श्वर्णा निर-
धाति” ॥) तथा शशारकविकृते अन्यादुके । ७ ।
“कुमावतीसमविड्म्बा गलेन नवतुम्बाभवीयस-
विधा श्रं बाङ्कवेश्यश्चिविनाभिरामसुखसम्बाधि-
तस्तनमरा” ॥ इति ॥)
कुम्भं, स्त्री, (कुं भूमिं उभमति गन्धेन पूरयति । कु+
उभम् पूरणे + चच् । शक्तव्यादिलात् चापुः ।)
गुग्गुसुः । इत्यमरः । ३ । ३ । १३४ । चिच्छृ ।
इति हेमचन्द्रः ।
कुम्भः, एं, (कुं भूमिं उभमति जलेन । उभम् + चच् ।
शक्तव्यादिलात् चापुः) घटः । अस्य परिमाणं
कलसशब्दे श्रुत्यम् ॥ गणकुम्भः । इतिशिरिसः
पिण्डदयम् । इत्यमरः । ३ । ३ । १३४ ।
(यथा प्रसवराधये,—“ते: किं मत्तकर्दीक्रकुम्भ-
कुहरेनारेपश्चायाः कराः” ॥) कुम्भकर्णपुरुषः ।
(यथा, गोः रामायणे । ५ । ७६ । १५ ।
“सुतोऽथ कुम्भकर्णस्य कुम्भः परमकोपणः ।
अब्रवीत् परमकुद्दो रावणं लोकरावणम्” ॥)
वेशपतिः । इति विश्वमेदिन्यौ । समाधिविशेषः ।
प्राणायामकृकुम्भक इति यावत् । इति भरणी ।
(प्रक्षादपुलः । यथा महाभारते १ । ६५ । १६ ।
“प्रक्षादस्य चयः पुत्राः ख्याताः सर्वत्र भारतः” ॥

कुम्भकः

विरोधनस्य कुम्भक निकुम्भस्येति भारत ॥” ।
विष्णुः । यथा महाभारते ११ । १४६ । ८१ ।
“अर्चिर्षानर्चितः कुमो विशुद्धात्मा विश्वोधनः” ॥)
द्रोवदयपरिमायम् । ६४ सेर इति भाषा ।
तत्पर्यायः । चूर्पः २ । इति वैद्यकपरिमाया ।
मेषादिदादशाराश्वन्तरगतेकादशराणिः । तस्य
पर्यायः । हृषोगः २ । इति दीपिका । स
च धनिष्ठारेषाद्वार्णसम्पूर्णशृतमिधायुक्तपूर्वमादपदा
प्रथमपादवयेय भवति । अस्याधिष्ठात्री देवता
कलसभारी पुरुषः । स तु शीर्षोदयः । चरण-
रहितः । मध्यसन्तानः । मध्यमस्त्रीलङ्घः । कर्वूर-
वर्णः । वक्षारी । वायुराणिः । विष्णुः । उच्चाः ।
चर्द्धस्तरः । वातपित्रकप्रवृत्तिः । शूद्रवर्णः ।
पर्विमदिक्षामी । श्वासः । तत्र जातपूलम् ।
“मेषावी इतिष्ठोटकधनेश्वरो दन्तपीडायकः
व्येष्वन्मृत्यः” ॥ इति ज्योतिष्वम् । जन्मकालीनचन्द्रा-
यितेवदाशिग्लम् ।
“बलसतासावहितेऽन्यसुतपियः
कुशलाताकलितोऽतिविच्छायः ।
कणसगामिनि श्रीतकरे नरः
सदसि सज्जनमानसुरोचनः” ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः । तस्योदये तप्तमाकलमं
भवति । तस्य गत्यतप्राप्तपरिमायं यथा । दश-
व्याप्ताधिकः पश्चाद्गुलप्रभे देशे वस्तमानेनविंश्चा-
यनांशे अष्टपद्मादृश्यत्वाधिकविद्यहा । इति
ज्योतिष्वम् । तत्र जातपूलम् ।
“कुम्भमेस समुद्भूत्यविष्ठोऽतिवैष्टहः ।
परदाररत्ने नियं सत्त्वकायो महासुखैः” ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः ।
कुम्भकः, एं, (कुम इव कायति प्रकाशते निष्पत्तात् ।
कै+कः । यहा कुम + श्वर्णे कः) दक्षिण-
हस्तेन नासापुटदयं धृत्वा प्राणायामाङ्गं वाय-
त्तमनम् । इति तन्मवम् । (पातञ्जल्याज्ञव-
ल्कादौ तु ।
“कुम्भकः पूरको रेचः प्राणायामस्त्रिलक्षणः ।
पूरकं पूरकं वायोः कुम्भकः स्पायनं लक्षित् ।
विहिनिसारणं तस्य रेचकः परिकीर्तिः ।
दक्षिणे रेचयेद्वा वायुं वासेन पूरितोदरः ।
कुमेन धारयेत्विष्यं प्राणायामं विदुर्धात् ।
अकुष्ठेन पुटं याहां नासया दक्षिणं पुणः ।
कणिष्ठानमिकाभाव वामं प्रावृत्य संयते ।
अष्टपूर्णतर्जनीयानु अष्टपूर्णे लामगायनः ।
अष्टपूर्णानामिकाभावानु ग्राह्यं सर्वेष्टर्यर्थमिः” ॥)
(तथा च, इठयोगदेविकायाम् । २ । ४६ ।
“तमिष्ठये विधायश्चित्तान् कुर्वन्ति कुम्भकान् ।
विचित्रकुम्भकाभ्यासादिवित्तां लिदिमाप्नुयात्” ॥)
“तमिष्ठये उभन्यवस्थातिष्ठये” । इति त-
द्वीका । अस्य भेदा यथा तत्रैव २ । ४४ ।
“दूर्घ्यमेदनमुज्जावी सीत्वारी सीतली तथा ।
भस्त्रिकाभ्यामरीमूर्च्छा वायिनीलकुम्भकः” ॥
तथा पुनर्लक्ष्यैव २ । ७१ ।
“प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तो रेचपूरकुम्भकः ।